

Fejl i Skattelovene burde rettes, at komme til en gennemgribende Revision, og han pegede derfor særlig paa § 7. Hvad det ærede Medlem herom har sagt, skal blive gjort til Genstand for Overvejelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

Forhandlingen genoptoges.

N. Johan Laursen: Der er ikke ret mange Lovforslag, vi kan komme til at behandle her, der griber saa dybt ind i de mange Hjemms Livsvilkaar, som dette Lovforslag om Ægteskab i alt Fald kan komme til. Det er sikkert nok, at vi her har med et Emne at gøre, der maa behandles med den største Varsomhed, og jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om Sagen i al Almindelighed, før jeg gaar over til de faa enkelte Ting, jeg for min Del vil bede om at faa overvejet.

Der er i Lovforslagets § 39 gjort et Forsøg paa at fastslaa, tænker jeg mig, hvad der er det ideelle Ægteskab. Denne Paragraf lyder i al sin Korthed saadan: „Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Tarv.“ Det er i og for sig gode Ord, og dog forekommer det mig, at det er en lille Smule fattigt udtrykt. Det er egentlig ret ejendommeligt, at vi her overvejer et Lovforslag om Ægteskab, og saa tror jeg næsten, jeg tør sige, at i hele Lovforslaget er ikke Ordet Kærlighed nævnt en eneste Gang, og dog vil jeg være tilbøjelig til at tro, at det er . . . (*Justitsministeren* [Zahle]: Lovbefelet Kærlighed!) Nej, lovebefale Kærlighed kan man ikke, men det kunde maaske nok have været nævnt i denne Paragraf, at Ægteskabet hviler paa dette, at en Mand og en Kvinde er kommet til at holde af hinanden og har Kærlighed til hinanden. Men det staar der nu ikke. Derimod er det godt, at der staar „Troskab“. Troskab er nemlig en Følge af det tilgrundliggende, Kærligheden, og i det Øjeblik Troskaben følger, er jeg heller ikke bange for, at Grundlaget ikke er godt.

Her vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om, hvor vanskeligt det er at trænge ind i dette Forhold. Thi det ved vi jo alle sammen, som kender noget til Hjemlivet, at Samlivet i et Ægteskab er saa mangfoldigt som selve Livet. Det indeslutter al den Mangfoldighed af Oplevelser, som Ægtefæller kan have i et Hjem, hvor de ikke har Hemmeligheder for hinanden, men viser hinanden gensidig Tillid. Hvor forskellige Meninger der end ellers maatte være om de enkelte Ting, som staar i dette Lovforslag, tænker jeg dog, at der baade her i Tinget og ivort Folk er Enighed om, at dette gode Hjemliv er det bedste, vi har, at det er dette gode Hjemliv, der bærer Landet fremad, at det er det, der skal fredes om, og at vi maa stille det Krav til en Lov om Ægteskab, at den ogsaa bidrager til, forsaavidt en Lov kan gøre det, at frede om dette Hjemliv. Det ved alle, som kender et godt Hjem, at der findes de største Livsværdier. Disse store Livsværdier kan være forskellige for de forskellige Hjem, men i et godt Samliv er der store Livsværdier for alle, hvilke Anskuelser de end ellers maatte have, og det Krav, man maa stille til en Lov om Ægteskab, er altsaa, at den freder om dette gode Samliv, at det hjælper til, saa vidt det er gør ligt, at den kan faa Lov at udfolde sig saa godt, som det kan ske mellem to Mennesker. Lovforslaget her har da ogsaa med Omhu undgaaet Udtrykket, at Ægteskabet, saadan som det helst skal udfolde sig, skulde være livsvarigt. Men det er da i alt Fald Tanken, at naar to Mennesker indgaar Ægteskab, indgaar de det med Villie til at søge at tilpasse sig efter hinanden, saaledes at Samlivet kan blive varigt. Selvfølgelig ved vi godt, at det kan det ikke blive for alle. Der er jo noget, der hedder, at Menneskene ikke er saa gode, som de burde være, eller — da det nye Testamente er blevet draget ind i denne Forhandling, kunde jeg sige, at der er noget, der hedder, at Ægteskaberne stundom maa opløses for Hjerternes Haardheds Skyld. Men selv om det er rigtigt, at det kan komme til at forme sig saadan, at Samlivet ikke lykkes for en Del af dem, der indgaar Ægteskab, er det alligevel Idealet og Maalet, at det skal lykkes for saa mange som muligt; det er jo sikkert, at det ikke kan lykkes altid. Det hænger sammen med, at to Mennesker, der lever saa nær sammen, til Tider saa nær, at den gensidige Tillid og Fortrolighed er fuldkommen, kan, hvis der kommer Uoverensstemmelse imellem dem